

G L O S S A R I

En fer el balanç d'aquests mesos de cordialitat i convivència polítiques imposades per la guerra, hem d'arribar a la conclusió que no sempre aquest deure indeclinable s'ha complert en una mesura justa, amb la consciència exacta d'on es troba l'equidistància entre l'excés i el defecte.

Ens mou a fer aquesta reflexió el fet que sovint una malentesa discreció ha obligat a òrgans de premsa que exerceixen una missió orientadora damunt grans masses, a silenciar desviacions o errors de nuclis polítics i socials, que s'han trobat mancats d'aquesta manera, d'un control lleial, que els evités de persistir en les falles.

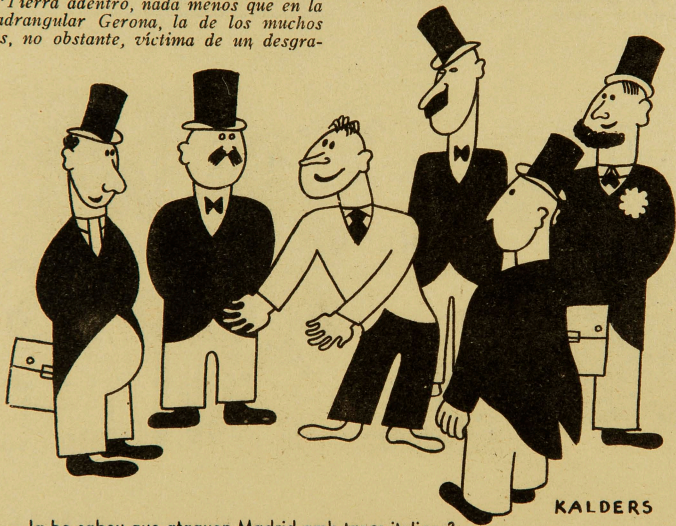
L'única excepció, potser, d'aquesta inhibició ha estat el nostre col·lega «Solidaridad Obrera». D'una manera clara, a vegades amb cruessa i tot, ha expressat en cada moment l'opinió que li mereixia la trajectòria de tal o qual partit, sense que una interpretació exagerada de la cordialitat revolucionària li impedís d'exercir aquesta acció fiscalitadora. Però «Solidaridad Obrera» (que representa per a nosaltres la veu de la C. N. T. i de la F. A. L.) no s'ha vist corresposta en la mateixa mesura, i els demés periòdics de partit l'han tractada amb una reserva inexplicable, que si no estéssim persuadits de la bona fe de tots plegats, gairebé qualificaríem de sabotatge. Sabotatge, de fet, generador d'un clima irrespirable, on es debaten una sèrie de problemes, la sortida justa i lògica dels quals hom preveu d'antuvi.

Perquè si quan l'òrgan confederal criticava lleialment les falles dels partits antifeixistes (crítica de la qual aquests n'extreien el material necessari per a les rectificacions profitoses) s'hagués vist corresposta de la mateixa manera i algú hagués tingut cura d'assenyalar-li el germen d'indisciplina d'alguns grups libertaris, o la puerilitat revolucionària d'alguns sindicats únics, impròpia d'una organització d'arrel tan vella i prestigiosa, que els menava a prodigar la bandera roig-negra exageradament, fent-ne mostra de botigues, rètol de magatzems, reclam publicitari i ódhuc pintura de vehicles, avui no hauríem de lamentar que grups d'irresponsables sabotegin l'obra del Govern de la Generalitat, com ha passat en alguna barriada, on hom pretén considerar nul·les les targetes de racionament oficials i substituir-les per altres avalades amb la contrassenya de la C. N. T.-A. I. T. Ja sabem que tot això es fa al marge i contra la voluntat de l'organització confederal. Però ara ningú no pot retreure-li que no hagi suprimit, encara, aquests nuclis que obren pel seu compte, mancada com ha estat del control i la crítica dels altres.

dici. En reproduïm uns trossos:

sentiment per tan irreparable pèrdua.

“Tierra adentro, nada menos que en la cuadrangular Gerona, la de los muchos ríos, no obstante, víctima de un desgra-

—Ja ho sabeu que ataquen Madrid amb tancs italians?
—Tanc se val, home, tanc se val!...

KALDERS

de
pe
ca
hu
de
el
pe

en
C
lí
se
re
de
na
de

ca
ca
in
a
i
lu
m
an
m

KALDERS

—Perquè se l'emporten?
—Volia falsificar una alarma...